

Sygn. akt I C 161/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
-----------------	------------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 grudnia 2020 roku

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. D. kwotę 4 205,20 zł (cztery tysiące dwieście pięć złotych 20/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 3 725,20 zł od dnia 15.02.2020r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 480,00 zł od dnia 03.03.2020r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 985,10 zł (dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych 10/100) tytułem kosztów sądowych.

IV. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. D. kwotę 2 017,00 zł (dwa tysiące siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego wyroku pozwanemu do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

M. D. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) wytoczył powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę:

- kwoty 3 731,18 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 lutego 2020 roku do dnia zapłaty,

- kwoty 480 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 2 stycznia 2020 roku miało miejsce zdarzenie drogowe, na skutek którego uszkodzeniu uległ należący do poszkodowanych M. P. (1) oraz H. P. pojazd marki V. (...) nr rej. (...). Odpowiedzialność za niniejsze zdarzenie ponosi sprawca posiadający ubezpieczenie OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym (bezsporne).

W toku likwidacji szkody pozwana wypłaciła poszkodowanemu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu w kwocie 1 841,42 złotych brutto. Koszt naprawy nie przewyższył wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym, zatem nie zachodziło zjawisko szkody całkowitej.

W dniu 15 stycznia 2020 roku poszkodowany dokonał na rzecz powoda cesji wierzytelności przysługującej mu w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 2 stycznia 2020 roku. Poszkodowany oświadczył, że za wypłaconą przez ubezpieczyciela kwotę nie jest w stanie przywrócić pojazdu do stanu sprzed zdarzenia, a wszystkie uszkodzone części były częściami oryginalnymi złączonymi z pojazdem od daty jego wyprodukowania. Nadto poszkodowany wskazał, że nie miał możliwości odliczenia podatku VAT od kosztów naprawy pojazdu.

Powód zgłosił szkodę pozwanemu wzywając do refundacji w pełnej wysokości, podając w jego nieprofesjonalnej ocenie przybliżoną kwotę brakującego odszkodowania. Jednocześnie zaznaczył, że ubezpieczyciel zobowiązany jest do samodzielnego ustalenia nie tylko podstawy swojej odpowiedzialności, ale też i wysokości szkody. Pozwany nie odpowiedział na pismo powoda. Powód zlecił sporządzenie opinii rzeczoznawcy z odpowiednimi uprawnieniami.

Kalkulacja naprawy nr (...) określono koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody na kwotę 5 572,60 złotych brutto.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana przyznała, że ponosi odpowiedzialność za sprawcę szkody na podstawie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Wskazała, że w toku likwidacji szkody ustalono wysokość odszkodowania metodą tzw. kosztorysową. Na podstawie decyzji z dnia 8 stycznia 2021 roku pozwany wypłacił na rzecz poszkodowanych odszkodowanie w łącznej kwocie 1 841,42 złotych brutto. Wydał w tym zakresie dwie decyzje i wypłacił po 920,71 złotych brutto, gdyż poszkodowani byli współwłaścicielami uszkodzonego pojazdu. Ponadto wskazała, że oprócz kwoty od ubezpieczyciela poszkodowani otrzymali 400 złotych za sprzedaż wierzytelności. Wskazała, że ta kwota w pewnym zakresie zrekompensowała zaistniałą szkodę w ich majątku.

Pozwana wskazała, że koszt naprawy pojazdu wyliczono z uwzględnieniem różnych części zamiennych P i PJ dostępnych na rynku, jak i części oryginalnych przy zastosowaniu urealnienia na częściach zamiennych.

Zastosowana w kosztorysie sporządzonym przez pozwanego stawka za roboczogodzinę umożliwiła naprawę pojazdu według przeciętnych kosztów. Ponadto uszkodzony pojazd został wyprodukowany w 2002 roku, co usprawiedliwia miarkowanie wysokości odszkodowania.

Pozwana podała, że wysokość kwoty odszkodowania została ustalona szacunkowo z wykorzystaniem systemów eksperckich.

Poszkodowani zostali poinformowani, że aby zminimalizować szkodę – gdy nie ma możliwości naprawy pojazdu w ustalonej przez pozwaną kwocie – pozwana zorganizuje i przeprowadzi naprawę w warsztacie należącym do Sieci Naprawczej (...). Pozwana podkreśliła, że powód nie wykazał, że szkoda powstała po jego stronie była wyższa od kwoty wypłaconej przez pozwanego.

Pozwana zakwestionowała zasadność wydatków poniesionych przez powoda na prywatną opinię techniczną sporządzoną na jego zlecenie. Wskazała, że koszt opinii prywatnej nie jest normalnym następstwem działania, z którego wynika szkoda, w związku z tym pozwana nie ponosi za nie odpowiedzialności. W jej ocenie sporządzenie opinii nie było uzasadnione i konieczne dla skierowania niniejszej sprawy do Sądu. Podkreśliła, że przedłożona opinia jest opinią prywatną i stanowi jedynie wyrażenie stanowiska w sprawie.

Wskazała, że faktura VAT została wystawiona na powoda, a nie na poszkodowanych. Podkreśliła, że umowa cesji została zawarta w dniu 15 stycznia 2020 roku, natomiast faktura VAT została wystawiona w dniu 14 lutego 2020

roku. Zatem w dacie zawierania umowy cesji wierzytelność w postaci kosztów opinii prywatnej nie istniała, więc nie mogła zostać objęta przedmiotową umową. W ocenie pozwanej powód nie posiada legitymacji czynnej w zakresie dochodzenia kosztów opinii prywatnej, gdyż jest to wyłącznie jego samodzielne roszczenie, a nie wierzytelność jaką nabył bezpośrednio od poszkodowanych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 stycznia 2020 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki V. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność M. P. (1) oraz H. P..

W dacie powyższego zdarzenia sprawca szkody objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

(okoliczności bezsporne)

W dniu 3 stycznia 2020 roku szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi. Ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne szkody, uznał swoją odpowiedzialność i decyzją z 8 stycznia 2020 roku ustalił wysokość całego odszkodowania na kwotę 1 841,42 złotych, po 920,71 złotych dla każdego ze współwłaścicieli.

(okoliczności bezsporne, dowód: decyzje k.9-10; ustalenia wysokości szkody k. 11-12v)

W dniu 15 stycznia 2020 roku M. P. (1) oraz H. P. zawarli umowę przelewu wierzytelności z tytułu kosztów naprawy OC posiadacza pojazdu z (...) z siedzibą w E., na mocy której przelali na rzecz wyżej wymienionego przysługującą im względem (...) Spółki Akcyjnej wierzytelność w związku ze szkodą powstałą na pojeździe marki V. o numerze rejestracyjnym (...).

(okoliczność bezsporna, dowód: umowa cesji praw k. 14-15, zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 16)

P. M. D., nie zgadzając się z ustaleniami ubezpieczyciela, wystąpił o sporządzenie prywatnej opinii, którą wykonali rzeczoznawcy samochodowi z Centrum (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w dniu 4 lutego 2020 roku określając wartość szkody na pojeździe V. (...) na kwotę 5 572,60 złotych brutto.

Koszt sporządzenia wskazanej wyżej prywatnej opinii wyniósł 480 złotych i został poniesiony przez P. M. D..

(dowód: kalkulacja naprawy nr (...) k. 18-13; faktura VAT k. 24; potwierdzenie przelewu k.25)

H. P. oraz M. P. (1) w dalszym ciągu są właścicielami pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...). Poszkodowani zakupili odpowiednie części i samodzielnie przeprowadzili remont auta. Obecnie samochód jest sprawny technicznie.

(dowód: zeznania świadków M. P. (1) oraz H. P. k. 58-58v)

Koszt naprawy pojazdu stanowiącego własność H. P. i M. P. (1) marki V. (...) nr rejestracyjny (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 2 stycznia 2020 roku wynosi 5 566,62 złotych.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i naprawy pojazdów k. 70-120)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz

lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel, z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej, wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Zgodnie z treścią art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże, gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe, albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Pozwana nie kwestionowała swej odpowiedzialności za szkodę w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...) powstałą na skutek zdarzenia z 2 stycznia 2020 roku. Jednakże w ocenie pozwanej przyznane i wypłacone dotąd odszkodowanie w wysokości 1 841,42 złotych w pełni szkodę tą kompensuje, zaś dochodzenie przez powoda kwoty 480 złotych jest bezpodstawne, bowiem zlecenie ustalenia kosztu naprawy prywatnej firmie nie było konieczne i nie pozostaje w związku ze szkodą z 2 stycznia 2020 roku.

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się zatem na ustaleniu wysokości należnego odszkodowania.

Powołany na wniosek strony powodowej biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej i naprawy pojazdów, M. P. (2), w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził, że koszt naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 2 stycznia 2020 roku wynosi 5 566,62 złotych brutto (k. 114).

Sąd w pełni podziela opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący i zrozumiały na postawione pytanie, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia sporządzona została przez biegłego M. P. (2) zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Biegły przy wydawaniu opinii dysponował całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Zeznania świadków H. P. oraz M. P. (1) Sąd również podzielił w całości, albowiem potwierdziły one jedynie zaistnienie szkody i przeprowadzenia naprawy przedmiotowego pojazdu.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż w toku likwidacji szkody poszkodowani otrzymali tytułem odszkodowania kwotę 1 841,42 złotych, Sąd na podstawie powołanych przepisów zasądził od pozwanego na rzecz powoda różnicę pomiędzy odszkodowaniem wypłaconym, a odszkodowaniem należnym zgodnie z opinią biegłego, to jest kwotę 3 725,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od 15 lutego 2020 roku do dnia zapłaty. W pozostałej części Sąd powództwo oddalił.

Odsetki Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124 póź. 1152 z późn. zm.), zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Szkada została zgłoszona ubezpieczycielowi 3 stycznia 2020 roku, a więc 3 lutego 2020 roku upłynął termin wypłaty odszkodowania. Należy jednak podkreślić, że Sąd jest związany żądaniem powoda i nie może orzekać ponad żądanie. Dlatego też Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 15 lutego 2020 roku.

Za w pełni uzasadnione Sąd uznał również żądanie pozwu w zakresie kwoty 480 złotych stanowiącej koszt prywatnej opinii sporządzonej na zlecenie powoda przez rzeczoznawców samochodowych z C. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Powód, nie posiadając fachowej wiedzy, miał prawo zasięgnąć opinii biegłego, celem ustalenia, czy przyznane poszkodowanemu odszkodowanie zostało ustalone prawidłowo przez stronę pozwaną korzystającą przy sporządzaniu wycen z wiedzy rzeczoznawców, mających wiedzę i doświadczenie w zakresie wykonywania takich wycen.

Z uwagi na powyższe Sąd na podstawie powołanych na wstępie rozważań przepisów zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 480 złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, to jest od dnia 3 marca 2020 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265) oraz na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 400 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwota 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa, a także kwota 700 złotych tytułem zwrotu kosztów zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

Nadto, na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.), Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Piszku kwotę 985,10 zł tytułem zwrotu części wydatków na opinię biegłego, które tymczasowo wyłożone zostały przez Skarb Państwa.